HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מיתיבי [א]זר [ב]ואונן [ג]שיכור [ד]ובעל מום בקבלה ובהולכה ובזריקה פסול [ה]וכן יושב [ו]וכן שמאל פסול תיובתא והא רב ששת הוא דאותבה דאמר ליה רב ששת לאמוריה דרב חסדא [ז]בעי מיניה מרב חסדא הולכה בזר מהו אמר ליה כשירה ומקרא מסייעני [1]וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים ומותיב רב ששת זר ואונן שיכור ובעל מום בקבלה ובהולכה ובזריקה פסול וכן יושב וכן שמאל פסול בתר דשמעה הדר אותבה והא רב חסדא קרא קאמר דעבוד מעשה איצטבא בעי רב פפא [2]חפן חבירו ונתן לתוך חפניו מהו [2]מלא חפניו בעינן והא איכא או דילמא [2]ולקח והביא בעינן והא ליכא תיקו בעי רבי יהושע בן לוי [ח]חפן ומת מהו שיכנס אחר בחפינתו א"ר חנינא בא וראה שאלת הראשונים למימרא דרבי יהושע בן לוי קשיש והאמר רבי יהושע בן לוי לי התיר רבי חנינא לשתות שחליים בשבת לשתות פשיטא דתנן [ט]כל האוכלין אוכל אדם לרפואה וכל המשקין שותה [יא] אלא לשחוק ולשתות שחליים בשבת היכי דמי אי דאיכא סכנתא משרא שרי ואי דליכא סכנתא מיסר אסיר לעולם דאיכא סכנתא והכי קא מבעיא ליה מי מסיא דניחול עלייהו שבתא או לא מסיא ולא ניחול עלייהו שבתא ומאי שנא רבי חנינא משום דבקי ברפואות הוא דאמר ר' חנינא [ג]מעולם לא שאלני אדם על מכת פרדה לבנה וחיה והא קא חזינן דחיי אימא וחיית והא קא חזינן דמיתסי בסומקן אינהו וחיורן ריש כרעיהו קאמרינן מכל מקום שמע מינה דרבי חנינא קשיש אלא הכי קאמר שאלתן כשאילה של ראשונים ומי אמר רבי חנינא הכי והאמר רבי חנינא [3]בפר ולא בדמו של פר [ז]ואמר רבי חנינא קטורת שחפנה קודם שחיטת הפר לא עשה ולא כלום הכי קאמר מדקא מיבעיא ליה הא מכלל דקסבר בפר ואפילו בדמו של פר ולמאי דסבירא ליה שאילתו כשאילת הראשונים מאי הוי עלה אמר רב פפא אי חופן חוזר וחופן חבירו נכנס בחפינתו דהא מקיימא חפינה אי אין חופן וחוזר וחופן תבעי לך אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא אדרבה אי חופן וחוזר וחופן לא יכנס אחר בחפינתו אי אפשר שלא יחסר ושלא יותיר ואי אין חופן חוזר וחופן תיבעי לך דאיבעיא להו [ח]חופן חוזר וחופן או לא תא שמע כך היתה מידתה מאי לאו כשם שמדתה מבחוץ כך מדתה מבפנים לא דילמא שאם רצה לעשות מדה עושה אי נמי שלא יחסר ושלא יותיר תא שמע

ביצד

זר ואונן שיכור ובעל מום. כולהו נפקי לן מקראי דמחלי עבודה בפ"ב דזבחים (דף טז.): **וכן יושב.** דבעי לעמוד לשרת (דבריס יח): **והא רב ששת הוא דאותבה.** להא מתני' לאמוריה דרב חסדא כדמפרש ואזיל אלמא שמיעא ליה והיכי טעי למיפשט דכשרה בשמאל: **ויזרקו הכהנים.** (ב) הדם מידם של שוחטים שהם זריס (ג) וחזרו וקבלו הדם מיד הכהן המקבל והוליכוהו אל הזורק: **ומפיב רב ששת** גרסינן: **כפר דשמעה.** דלותבוה ניהליה הכא הדר אותבה ליהו לרב חסדא: **מעשה איצטבא.** המקבלים היו מושיבים את הדם ביד הזריס ואין הזריס מקרבין אותו לגד המזבח כלל אלא מושיבים הדם על ידם כאשר על גבי איצטבא: **או דילמא ולקח והביא.** דולקח נמי אמאי חפניו קאי: **מהו שיכנס אחר.** כהן המשמש מתחתיו מהו שיכנס לפניה בחפינה זו שנתן הראשון לתוך הכף ואין צריך לחזור ולחפון: **א"ר חנינא.** לתלמידים בא וראה שהדור האחרון זוכה להתחכם כדורות הראשונים שאף אני הייתי שואל שאילה זו ועכשיו שאלה רבי יהושע בן לוי שהוא מן הראשונים: **שחליים.** קרשו"ן: **לשחוק ולשתות: אימא וחיים.** המכה: **שמע מינה.** דרבי יהושע בן לוי לא הוה קשיש מדקרי ליה רבי דקאמר לי התיר רבי חנינא ולא היה דרך הזקנים לומר על הבמורים רבי אלא לי התיר חנינא היה אומר כלומר לי אמר חנינא שהיא רפואה: **אלא הכי קאמר.** ר' חנינא לתלמידיו בא וראה ששאלתן של אחרונים כשאלתי שאני מן הראשונים שאף אני הייתי מתקשה: **ומי אמר רבי חנינא הכי.** מי מספקא ליה אי נכנס אחר בחפינתו אי לא: **בפר ולא בדמו של פר.** בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר (ויקרא טז) ולא בדמו של פר אשם שחטו פרו ומת אין המשמש מתחתיו נכנס באותו דם לפניה אלא צריך להביא פר אחר ושחטו וכיון דצריך להביא פר אחר צריך לחפון לאחר שחיטתו (ד): **ואמר רבי חנינא קטורת שחפנה קודם שחיטה לא עשה ולא כלום.** שכן סדר העבודות א] בעניין חפן ומת נמי אי אפשר שלא שחט פרו מחילה וזה הבא אחריו צריך להביא פר אחר ואי אמרת יכנס בחפינתו של ראשון נמצאת חפינה זו קודם שחיטת פרו של שני: **הכי קאמר רבי חנינא.** מדקא מבעיא ליה לרבי יהושע בן לוי הא מכלל דס"ל דאין צריך להביא פר אחר ואם כן הויא לה קטורת שחפנה קודם שחיטת הפר (ה): **ולמאי דס"ל.** יפה שאל כשאילת הראשונים אותן שנחלקו עלי בפר ואפילו בדמו של פר אף להן נשאל שאילה זו: **מאי הוי עלה.** חפן ומת מהו שיכנס אחר בחפינתו: **אי חופן חוזר וחופן.** אי מפשטא לן בעיין דאיבעיא לן גבי חפינת פנים אם צריך לחזור ולחפון או לא ותימני לומר דצריך לחזור ולחפון חבירו נכנס בחפינתו דהא מיקיימא חפינה: **אדרבה אי חופן וחוזר וחופן.** אז אין חבירו נכנס בחפינתו שאי אפשר שלא יחסר חבירו ושלא יותיר (ו) (ו) חפניו של ראשון שוין לחפניו של שני:

מלד

זר ואונן ושיכור. בספ"ק דזבחים (דף יד.) נמי מייתי לה ופירש שם רש"י שיכור שתויי יין והקשה רבינו חיים כהן זצ"ל דבפ"פ אלו מומין (בכורות דף מה:) תנן החרש והשוטה והשיכור פסולין באדם וכשרים בבהמה וכו' ופריך בגמ' שיכור אחולי מחיל עבודה ובהדי מומי בעי למיחשביה ומוקי לה בשאר דבריס המשכרים ולא כרבי יהודה דאמר חייב מיתה אף בשאר דבריס המשכרים על כן פירש רבינו חיים דהכא נמי מיירי בשאר דבריס המשכרים וריצב"ל פי' דפרש"י עיקר ואדרבה מהתם יש ראיה לפירושו מדפרין סתמא שיכור אחולי מחיל עבודה וכו' אלמא דסתם שיכור מיירי בשתויי יין והתם דקשיא ליה בהדי מומין בעי למיחשביה להכי מוקי ליה בשאר דבריס המשכרים אבל הכא דקתני ליה בהדי מחללי עבודה נוקמינה בשתויי יין כמו סתם שיכור דבכל דוכתא: **בעי רב פפא חפן חבירו ונתן לתוך חפניו מהו מלא חפניו בעינן וכו'.** תימה לי הא איצטריך ליה לעיל כבר כי האי גוונא גבי בן הביייס וי"ל בתא"ל קאמר אתא"ל בן הביייס לא דלא קרי ביה ולקח והביא כיון דלא אתי מכח גברא הכא מאי מי אמרינן אע"ג דלאו איהו חפן מ"מ כיון דמכח גברא קאתי שפיר דמי ושפיר קיימן ביה ולקח הלוקח מי שהוא ויש בחפניו של כ"ג והדר נעייל הוא וקרי ביה אלא חפניו והביא או דילמא ולקח והביא בעינן שהלוקח יביא: **אי חופן וחוזר וחופן נכנס חבירו בחפינתו.** תימה לי מוהב הוא לחפון פעמיים אחד מבחוץ ואחד מבפנים היכי עייל חבריה בחפינתו מ"מ הרי לא חפן כהן אחד תרי זימני ונראה דה"פ אי חופן וחוזר וחופן לפי שמן התורה אין לדבר קצבה שיכול לחפון כל כך פעמים כמו שירצה ובלבד שלא יחסיר ולא יותיר ולהכי תקינו רבנן שיחזור ויחפון בפנים שמא נתפזר לו מן הקטורת בדרך ונחסר קצת ואי"כ אם חפן ונתן לתוך הכף ומת בתוך חוזר חבירו וחופן פעם שנית וחוזר ונותן לכף ונכנס דקרינן ביה אלא חפניו והביא דליכא אלא הבאה אחת ואי אין חופן וחוזר וחופן משום דמשמע מלא חפניו אל אמר רחמנא ולא תרי זימני מלא חפניו א"כ אין חבירו נכנס בחפינתו: **והאיכא**

מוז א מיי' פ"ט מהלכות שבת הלכה כב סמג לאוין סה עוש"ע מ"ח סי' שכח סעיף לז:

תורה אור השלם

1. וַיִּשְׁחָטוּ הַפָּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים מִיָּדָם וְהַלְּוִיִּם מַפְשִׁיטִים:

דברי הימים ב לה יא

2. וְלָקַח מִלֹּא הַמַּחְתָּה גֶּחָלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְיָ וּמִלֹּא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת:

ויקרא טז יב

3. בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה:

ויקרא טז ג

לעזי רש"י

קרשו"ן [קרישו"ן]. שחלים.

רבינו חננאל

ומותבינן עליה [מ]הא דתני זר ואונן שכור ובעל מום בקבלה ובהולכה ובזריקה פסול וכן יושב וכן שמאל תיובתא. ואקשינן וכי רב ששת לא הוה ידע להא מתניתא דהא רב ששת הוא דאותבה לרב חסדא במסכת שחיטת קדשים באחרית פרק ראשון בעידנא דפשט הולכה בזר כשרה, ומקרא מסייעני וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים. דייקינן מדכתיב ויזרקו הכהנים מידם, מכלל שלא היתה הולכה בכהנים אלא הזריקה בלבד. ואותביה רב ששת הא מתניתא ופרקינן בתר דאיתותב בה רב ששת הדר הוא ואותבה לרב חסדא. ואוקימנא לרב חסדא דעביד מעשה איצטבא, כלומר כולם עומד' בשורה זה מרשיט לזה וזה מרשיט לזה. והולכה שלא ברגל כי האי גוונא [לא הוי הולכה] ואין הולכה (בהם) [כזו פוסלת בזר] כלל. חפן כהן אחר ונתן בחפני כהן גדול מהו להביא ולהקטיר בהן, או צריך לחפון הוא, תיקו. בעי ר' יהושע בן לוי חפן ומת מהו להיכנס אחר בחפינתו כו'. א"ר חנינא בוא וראה שאילת הראשונים. ואקשינן למימר דר' יהושע בן לוי קשיש מר' חנינה הוה, והאמר ר' יהושע בן לוי התיר לי ר' חנינא לשחוק שחלים בשבת דהואי סכנה. ובעאי מיניה משום דהוה בקי ברפואות, מי אסו שחלים דניחול שבתא ונשחקינהו, אי לא א"ל מאסו. הנה ר' חנינא יותר זקן מר' יהושע בן לוי. ופרקינן הכי קאמר ר' חנינא לתלמידיו שאילתן כשאילת הראשונים מכם, כלומר שאלותהו תלמידיו זו השאילה, ואמר להן כבר שאלו את הגדולים מכם, והוא ר' יהושע בן לוי. ולא איפשיטה ליה. ומי מספקא ליה הא לר' חנינה, והא מדאמר ר' חנינא, קטורת שחפנה קודם שחיטת הפר לא עשה כלום, ואמר נמי בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר, בפר ולא בדמו של פר. כלומר, אם שחט כהן גדול פרו ומת, אין אחר נכנס בדם זה הפר, אלא צריך להביא פר אחר ולשחטו וליכנס בדמו, ממילא שמעינן דאפילו אי חפן איהו קמיה שחיטת פרו (ו)לא עשה כלום, כל שכן אם חפן כהן אחר שלא עשה כלום. ואמאי לא פשט להו משמעותיה. ושנינן ה"ק מדקא מיבעיא ליה לר' יהושע בן לוי הא, ש"מ דקסבר בפר ואפי' בדמו של פר, וחפינה הוא דקא מיבעיא ליה. ולמאי דסבריא ליה [שאילתן] כשאילת הראשונים. כלומר מן דסבר בפר ואפילו בדמו של פר מאי הוי עלה. אמר רב פפא אי חופן וחוזר וחופן נכנס השיני בחפינתו של ראשון, דהא לא אפשר דלא חפין ליה השיני בשעת הקטרה וקא מקיימה חפינה בכהן המשמש בקטורת. אי אין חופן וחוזר וחופן תיבעי לך. ואקשינן עליה אדרבא, אי חופן בחוץ חוזר וחופן בפנים, לא תיבעי לך דודאי אינו נכנס השיני בחפינת הראשון, שאי איפשר שלא יחסיר ושלא יותיר, ובנינן להכניס מלא חפניו של מקטיר ממש לא פחות, דהא מלא חפניו כתיב, ולא יתר, דהא חפניו כתיב. אי אין חופן בחוץ חוזר וחופן בפנים, אלא מערה הקטורת מן הכף אל המחתה ודיו, תבעי לך, דאיבעיא להו החופן בחוץ חוזר וחופן בפנים אי לא.

עין משפט נר מצוה

מז א מיי' פ"ב מהל' בית המקדש [הלכה ט] והלכה ה והלכה טו [ופ"ז מהל' פסולי"מ הל' מז] סמג לאוין שט:

יז ב מיי' פ"ט מהל' בית המקדש [הלכה טו] ופ"ב הלכה ז סמג לאוין שג:

יח ג מיי' פ"ז שם הלכה ו ופ"ט הלכה טו סמג לאוין שו:

יט ד מיי' שם פ"ו הלכה ו ופ"ט הלכה טו סמג לאוין שו:

כ ה מיי' שם פ"ה הלכה טז יז ופ"ט הלכה טו:

כא ו מיי' שם פ"ה הלכה יח ופ"ט הלכה טו ופ"ד מהלכות עבודת יום"כ הלכה ו:

כב ז ח מיי' פ"ט מהל' עבודת יום"כ הלכה כח:

כג ט מיי' פכ"ו מהל' שבת הלכה כב סמג לאוין סה עוש"ע מ"ח סי' שכח סעיף לז:

תוס' ישנים

ושיכור. אפילו לא הוי שתוי יין כגון אלא שתה בעיקר ביאה. **וכן שמאל קשיא.** וממתניתין אין ראיה דהייט משום דלא אפשר, וקרינן לה נמי בהקומץ רבה [מנחות כה, ב] כותר מכלנו אבל יוה"כ. **והלוים מפשיטין.** והספרא ויתום כשיכין בזר כדנפקא בסוף פ"ב לעיל [סו, ב] מקרא, [ו][מדבר קבלה לא יעפיון ליה. **בעי רב פפא חפן חבירו בו'.** תימה אמאי לא (קאמר) [קא מיבעיא] ליה הכי [גבי] הגן בעיות דרב פפא דלעיל, ועוד (דאיכא) [דאיכא] נמי כי הך בעיא לעיל בין הבייס כו' והביא בעיגן כו'. **חפן ומת בו'.** הכי נמי הוה מצי למיבעי חפן ונעמע. מ"ע כיון שכ"ג קייס יכול ליכנס אחר בעבודתו הואיל ועדיין הוא קייס וראוי לעבודה ויש כאן הפינה של כ"ג, אבל כשמת אין כאן הפינה משום אדם בעולם. ה"ר יוסף. **חבירו נכנס בחפינתו.** דקא מקיימא הפינה, ואע"ג דלא מקיימא הפינה (דאשונה) [דאשונה] אע"פ שהיא עיקר דמתשבה פסלה בה ואמרן נמי לעיל דשמא אינו יכול לעשות מדה לחפינה. ואפילו יכול לעשות מדה (פרין) [הא פרישית] לעיל [מז, ב ד"ה שלא] שצריך לחפון, מ"מ כיון שכ"ג חפן הפינה דאשונה וכ"ג (שיכנים) [שיכנים] יחפון עוד, סברא הוא שלא הקפיד הכתוב בזאתו כהן עצמו דהכי סברת רב פפא. ה"ר יוסף.